

מ"ת 8864/04/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 8864-04-21 מדינת ישראל נ' פלונית (עציר)
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבה פלונית (עציר)

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבה כנגדה הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת שוד בנסיבות מחמירות.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. ביום 27.3.21 סמוך לשעה 15:30, עמדה המשיבה בקרבת קניון עזריאלי בעכו. באותה העת צעדה א', קטינה ילידת 2010, (להלן: "המתלוננת"), סמוך לקניון כשהיא בדרך לחברתה.

בשלב מסוים הוציאה המתלוננת מכיסה סכום כסף, ספרה אותו והשיבה לכיס. המתלוננת צעדה לכיוון המשיבה כאשר היא מחזיקה בידה מכשיר סלולרי

2. כשחלפה המתלוננת על פני המשיבה, תפסה אותה המשיבה בחוזקה בגופה, לפתה את צווארה וחנקה אותה באמצעות ידה השמאלית, כאשר היא מושכת אותה לאחור ומרימה אותה בכוח, ובידה הימנית ניסתה ליטול את הטלפון מידה של המתלוננת. המתלוננת התנגדה.

בשלב מסוים הושיטה המשיבה ידה אל כיס מעיל המתלוננת על מנת ליטול את הכסף, אך המתלוננת התנגדה ומנעה נטילתו.

3. עוברת אורח שעברה במקום ניסתה לשחרר את המתלוננת מאחיזת המשיבה, ללא הועיל. לאחר מס' שניות הגיעה לאזור נידת משטרה, והמשיבה שחררה את המתלוננת שנפלה ארצה.

בדיון מיום 12.4.21 לאחר שהונח בפני חומר רפואי המעלה תשתית מספקת להפניית המשיבה לבדיקה פסיכיאטרית, ראיתי להפנותה לבדיקה חרף התנגדותה.

4. בחווה"ד צוין כי המשיבה מוכרת למערכת הפסיכיאטרית ואובחנה כלוקה בתחלואה כפולה - הפרעה סכיזואפקטיבית ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים. המשיבה עברה 8 אשפוזים עקב החמרות פסיכוטיות,

חלקם בכפיה, כאשר האחרון היה אשפוז כפוי בין התאריכים 23.5.20-13.8.20. מעיון בדוחות חקירה וצפייה בסרטונים עלה הרושם כי מועד האירוע הייתה המשיבה שרויה במצב פסיכוטי, פעילה תחת השפעת מחשבות שווא ולא מסוגלת להעריך משמעות ותוצאות מעשיה.

לסיכום, ציין הפסיכיאטר, כי הן כיום והן מועד האירוע המשיבה שרויה במצב פסיכוטי, שמנעה ממנה להבין הפסול במעשיה והיכולת להימנע מלבצע. על כן, נמצא כי המשיבה אינה כשירה לעמוד לדין ולשאת את עונשה.

בהעדר סימנים של מסוכנות מידית אין התוויה לאשפוז, אלא צו טיפול מרפאתי.

5. בדיון מיום 25.4 חלקה המשיבה על המסד הראייתי, וטענה כי חשדה שהמתלוננת צילמה אותה באמצעות הנייד שלה, ועל כן רצתה לקחת את הטלפון ולראות; המשיבה לא ראתה את הקטינה סופרת כסף, היא כלל לא ידעה שיש לה כסף; גם העדה לאירוע לא ציינה כי ראתה את המשיבה לוקחת מהמתלוננת כסף; אין אינדיקציה כי המשיבה ביקשה לשלול מהמתלוננת את הנייד, ועל כן לא מתקיים יסוד הגניבה. הא ראיה, המשיבה המשיכה וניסתה לקחת מהמתלוננת את הנייד, גם לאחר שהגיעו השוטרים לזירה

הראיות בתיק -

6. **דוח פעולה רס"ר עאמר** - מהלך סיור שגרתי ברח' בן עמי, זיהה בצד ימין של הרחוב בחורה לובשת מכנס טרנינג עם פסים לבנים בצד וחולצה בצבע סגול חונקת ילדה ביד שמאל, מושכת אותה לאחור, וביד ימין מנסה לקחת לה את הטלפון. פרק מהנייד עם שותפו. במקום הייתה אישה בשם יוספה אבוטבול שניסתה להרחיק את המשיבה מהילדה. המשיבה נעצרה. המתלוננת סיפרה שהלכה ופתאום קפצה עליה המשיבה וחנקה אותה. היא לא יודעת למה.

7. **דוח מעצר** - "אני ניסיתי לחטוף את הטלפון **רציתי לדעת מה יש בתוך הטלפון** אני בקריז"

8. **בדיקת עציר מיום 30.3** - לדברי המשיבה **ילדה בעכו צילמה אותה** באמצעות הנייד שלה, ולכן התקרבה אליה ורצתה לקחת ממנה את הטלפון, שללה כי רצתה לגנוב. לטענת המשיבה **מצאו תמונה שלה בנייד של המתלוננת**

"בבדיקה כעת מעלה רמזים של **מחשבות יחס ורדיפה כי אנשים מצלמים אותה בטלפונים** לצרכים אישיים... יש קושי להבין את תוכן המחשבות לעומק עקב שיתוף פעולה חלקי... אינה שוללת שימוש בסמים"

9. **דוח תובנות מצלמות גוף** -

השוטר עאמר מזהיר את המשיבה ומבקש תגובתה לחשדות נגדה לתקיפה וניסיון שוד של טלפון וכסף - המשיבה

טוענת שהייתה בקריז ועצבים, לא ישנה ואכלה מס' ימים, עברה תאונה הבוקר. **ראתה את המתלוננת מצלמת אותה מס' פעמים בנייד, ורצתה לחטוף ממנה את הטלפון.** היא חנקה את המתלוננת לאור התנגדותה, אולם זה לא מה שהתכוונה לעשות, **סה"כ רצתה לקחת את הטלפון שלה ולראות מה יש שם**

בסרטון נוסף נראית המתלוננת מחזיקה את הצוואר ובוכה. כשנשאלה מדוע תקפה אותה המשיבה, אמרה שהיא לא יודעת, **והמשיבה ניסתה לקחת לה את הטלפון**

10. **מזכר סעיד** - בשיחה עם המתלוננת אמרה כי אין לה כלל אפשרות לצלם באמצעות הנייד שלה מאחר והמצלמה לא תקינה

דוח פעולה - בבדיקת הנייד של המתלוננת נמצא כי המצלמה אינה תקינה ולא ניתן לצלם במכשיר. כמו כן, לא נמצאו תמונות של המשיבה במכשיר

11. **דוח צפייה במצלמות אבטחה ביום 27.3** -

15:32 נראית המשיבה עוברת ברחוב

15:36:09 נראית המתלוננת עוברת באותו הרחוב ולאותו הכיוון בו הלכה המשיבה, **ומסתכלת על הנייד הנמצא מול פניה.**

15:36:14 המתלוננת **נעצרת ומסתכלת בנייד** ואז לאחר מס' שניות ממשיכה ללכת, **ומרימה את הנייד מול עיניה**

15:36:34 נראית המשיבה מגיעה לכיוונה של המתלוננת, **מנסה לקחת את הטלפון מידה, ובהמשך לופתת את צווארה של המתלוננת מאחור ומושכת**

15:36:47 ניידת מגיעה למקום

12. **דוח פעולה מיום 27.3 8:39** - מודיעה דיווחה כי דרסה מישהי שדפקה לה על החלונות והיא **חושבת שהיא במצב נפשי לא תקין**

13. **תעודת חדר מיון מיום 23.5.20** -

המשיבה הובאה למיון ע"י צוות של הפסיכיאטר המחוזי בהוראת אשפוז. המשיבה טענה כי מזה מס' שבועות אינה ישנה, הבינה בתקופה האחרונה **שאנשים בסביבתה נגדה, משתמשים בטלפון שלהם "עושים לחיצה כפולה ולדבריה פעולה זאת משפיעה עליה"**

המשיבה התנהגה בתוקפנות במיון, צעקה וניסתה לברוח **מתוך חשש לחייה, כיוון שאנשים השתמשו בטלפון.** המשיבה דיווחה על שימוש קבוע בגראס וניס גאי

בבדיקה פסיכיאטרית צוין כי המשיבה מגלה מחשבות שווא של יחס ורדיפה כלפי סביבתה, כולל אנשים שמתמשים בנייד, ומסרה ש "באמת חשתי לחיי כשראיתי הרבה אנשים במיון מדברים בטלפון". נקבע כי המשיבה שרויה במצב פסיכוטי עם פגיעה ניכרת בשיפוט, בוחן מציאות פגום באופן ניכר וחסרת תובנה למצבה

הודעות -

14. **יוספה אבוטבול**, מסרה בהודעתה מיום 27.3 שעברה ליד הקניון וראתה את המשיבה, אותה היא מכירה, מתנפלת על ילדה שהסתובבה במקום ושיחקה עם הטלפון, חנקה אותה והפילה אותה לרצפה. המשיבה אמרה לה שהילדה עברה כבר כמה פעמים עם המשחק הזה והיא משגעת אותה

כשנשאלה אם המשיבה ניסתה לקחת לילדה את הטלפון מהיד, השיבה "ככל הנראה כן"

בהודעה נוספת מיום 3.4 פירטה כי מכירה את המשיבה, אשר משתמשת בסמים כמוה ופוגשת אותה בתחנות הסמים. יודעת שהמשיבה מטופלת פסיכיאטרית. ביום האירוע עברה ליד קפה קפה באזור הקניון, וראתה את המשיבה יושבת על החומה לבד, אחרי שחלפה על פניה במס' מטרים, שמעה צעקות. כשהסתובבה לאחור ראתה את המשיבה חונקת ילדה קטנה. צעקה למשיבה לעזוב אותה. המשיבה אמרה לה משהו, אבל היא הבינה רק את המילה "פלאפון", ואז הגיעו שוטרים. היא ראתה את המתלוננת מחזיקה ביד טלפון, והמשיבה ניסתה לקחת אותו. לא ראתה את המשיבה מנסה לקחת כסף או משהו מהכיס של המתלוננת

15. **המתלוננת** - יצאה מהבית סמוך לשעה 15:00 בדרך לחברה. הלכה עד רח' דוד רמז ליד הקניון, שם הוציאה כסף שהיה לה בכיס הימני של הג'קט שלה על מנת לספור אותו. הגיעה מולה אישה שראתה אותה סופרת את הכסף, היא הבחינה שהיא מסתכלת עליה בזמן שהיא סופרת את הכסף. יש לה סכום של 55 ₪ - שטר של 20, והיתר מטבעות של 10 ₪, 5 ₪ ושקלים בודדים. האישה צעקה לעברה משהו בעברית, היא לא הבינה. היא מבינה מעט מילים בעברית. בהמשך המשיבה חנקה אותה באמצעות יד ימינה מאחור, ועם ידה השמאלית חיטטה בכיסים שלה כדי לגנוב לה את הכסף. הטלפון שלה נשאר בידה והיא צעקה לעזרה. המשיבה לא הספיקה לגנוב לה את הכסף והטלפון כי הגיעה ניידת

כשהוצג בפניה סרטון אבטחה, זיהתה עצמה עוברת ברחוב וטענה כי את הכסף ספרה קודם לכן, **כ- 20 מ' לפני מקום האירוע. ראתה את המשיבה עומדת מרחוק ומסתכלת עליה**

16. **מחמוד ח'לילה** - דודה של המתלוננת, הגיע למקום האירוע לאחר שהמתלוננת התקשרה אליו. בשיחה עם הקטינה סיפרה לו שאישה תקפה וחנקה אותה, ורצתה לקחת לה את הטלפון מהיד.

17. **המשיבה** - בחקירה מיום 27.3 סיפרה שכיום אינה מטופלת פסיכיאטרית, טופלה בעבר. היו לה מס' ימים קשים בהם לא כ"כ אכלה וישנה, **בבוקר אישה דרסה אותה**. כשהמתלוננת עברה מולה ברחוב

"אני אנסח את זה בדיוק הרגשתי לפי איך שהיא מסתכלת על הנייד שלה שהיא לא באמצע שיחה מצד שני היא לא אני אני פשוט חשתי שהיא מצלמת אותי לפי הזווית שהיא החזיקה את הנייד וגם חכה רגע לפני שאתה מתקתק את זה, יש פעמים שאני רואה אנשים שעושים את עצמם שמשחקים איזה שהוא משחק וממתינים לרגע הנכון לחוץ פעמיים דבל קליק על הטאץ סקרין ופתאום אם שמה לידי ואחרי כמה דקות הם נעלמים... ומשום מה כואב לי איפה שהוא בגוף". היום כשראתה את המתלוננת עוברת עוד פעם לידה ביקשה ממנה שתראה לה את המסך. המתלוננת התנגדה והשתוללה והגנה על המכשיר שלה, והחלה לצעוק בטירוף.

משתמשת בסמים, גראס, קריסטל כל פעם משהו אחר

הכחישה שניסתה לגנוב את רכושה של המתלוננת "מה זאת אומרת אני אף פעם לא גנבתי אני לא גנבת ולא לזה התכוונתי. אני כולה רציתי לראות מה יש במסך שלה..."

יתר ההודעה מבולבלת

בחקירה נוספת מיום 30.3 סיפרה שהקטינה חלפה על פניה מס' פעמים כשהמצלמה מכוונת אליה, לפניה שלה. היא ביקשה ממנה מס' פעמים להפסיק לכוון את הנייד לכיוונה, וביקשה שתראה לה את המסך, כדי לוודא שלא צילמה אותה. המתלוננת סירבה והחלה להשתולל. היא לא רצתה לשדוד ממנה את הטלפון, רק רצתה לראות את המסך "אני בטח לא התכוונתי לשדוד לה שום דבר כי לא היה עליה שום דבר... אני גם אין לי רקע, ואני לא מסוגלת לגנוב מסטיק... אם זה היה באמת בתמימות אז היא הייתה מראה לי את המסך והתמונות, ובזה היה נגמר הסיפור". משתמשת בסמים, ואם אין לה כסף, מוכרת את גופה. לטענתה המתלוננת משקרת כשאומרת שהכניסה את ידה לכיס המעיל שלה "היא בכלל לבשה מעיל באותו יום? היה לה כסף בכיס? מתי בדיוק היה ניסיון ה שוד?"

בהמשך טענה המשיבה לקונספירציה ותכנון של המתלוננת, עם יוספה והמשטרה. המתלוננת ויוספה שוחחו ביניהן קודם, ויוספה הדריכה את המתלוננת ואמרה לה מה לעשות. "בקיצור זה בישול שלכם, של סופי שעובדת עם התחנה שלכם... ושום דבר פה לא נעשה בתמימות של סופי ונדן"

דין והכרעה -

18. לאחר שעיינתי בחומר החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי קיימים קשיים ראייתיים מהותיים לביסוס עבירת שוד בנסיבות מחמירות, ולעניין זה אפנה לדברי כב' השופטת ברון בע"פ 16-1964 פאדי בושנאק נ' מ"י, מיום 25.5.17 כהאי ליסנא -

"דעתי היא כי שגה בית המשפט המחוזי משיצא מנקודת הנחה שלפיה עצם השימוש באלימות נגד המתלונן (להבדיל מאיום באלימות, או שימוש באלימות נגד רכוש), מהווה אפריורי נסיבה מחמירה כאמור בסעיף 402(ב) לחוק - וזאת מבלי ליתן את הדעת לחומרתה של האלימות שננקטה. במקרה דנן רמת האלימות שהופעלה נגד המתלונן, מבלי להקל בה ראש, לא היתה מן הקשות ולא הסבה לו נזק משמעותי (אם בכלל). בנוסף, מדובר באירוע שנמשך זמן קצר ביותר, לא קדם לו תכנון, והמתלונן אף

הצליח, ללא קושי רב, לגבור על המערער ולהברישו מתחנת הדלק. המערער לא עשה שימוש בנשק מכל סוג שהוא, חם או קר, ופוטנציאל הנזק שהיה גלום באירוע אינו מן הגבוהים. בנסיבות אלה דומני כי לא היה מקום להאשים, לא כל שכן להרשיע את המערער בניסיון שוד בנסיבות מחמירות; ועל כן אני בדעה כי יש לקבל את הערעור על הכרעת הדין במובן זה שהרשעתו של המערער תומר לעבירה של ניסיון שוד לפי סעיפים 25 ו-402(א) לחוק העונשין." (הדגשות אינן במקור)

19. יתרה מכך, אני מוצא כי קיימים קשיים לא מבוטלים לביסוס עבירת שוד גם בשלב לכאורי זה -

טענת המתלוננת כי המשיבה ניסתה לגנוב כספה מהכיס לא עלתה מהלך עדותה מועד האירוע, אז רק טענה כי המשיבה ניסתה לקחת את הטלפון מידה; המתלוננת אף לא סיפרה על ניסיון לשדוד ממנה כסף גם לדודה, מחמוד ח'לילה, שהגיע לזירה סמוך למועד האירוע; מסמכים רפואיים מיום האירוע, וכעשרה חודשים קודם לכן (מחודש 5/20) מעידים כי המשיבה מגלה מחשבות שווא ויחס רדיפה שאנשים בסביבתה משתמשים בטלפונים שלהם כנגדה; עדה לאירוע מתחילתו, יוספה אבוטבול, לא ראתה את המשיבה מנסה לקחת כסף או כל דבר מכיסה של המתלוננת; טענת המתלוננת כי המשיבה הבחינה בה ממרחק של כ- 20 מ' סופרת כסף, כאשר בידה שטר של 20 ₪ והיתר במטבעות, אינה סבירה (שוב, גם לשלב לכאורי זה); המתלוננת בעדותה אישרה כי המשיבה צעקה לעברה משהו בעברית טרם תקיפתה; גב' אבוטבול גם העידה כי המשיבה אמרה לה שהמתלוננת "משגעת אותה" כשעוברת לידה עם המשחק בנייד, ובהמשך שהמשיבה צעקה לעברה, אולם היא הבינה רק את המילה "פלאפון"; בסרטוני אבטחה נראית המתלוננת הולכת כאשר היא מרימה את הנייד מול עיניה, דבר שיש בו כדי לתמוך גרסת המשיבה כי חשבה שהמתלוננת מצלמת אותה לפי הזווית בה החזיקה את הטלפון

20. **לסיכום מבחינה ראיתית- קיימת תשתית לכאורית איתנה לעבירת תקיפה של הקטינה; לגבי עבירות שוד- קיימים קשיים ראיתיים גם לשלב זה; לגבי עבירות שוד בנסיבות מחמירות- הקשיים גוברים עוד יותר.**

21. אשר לחוות דעת הפסיכיאטר- אכן, קביעת בדבר העדר כשרות לעמוד לדין או העדר אחריות, מכרסמת בפוטנציאל ההרשעה; קביעה כאמור ראוי שתשקל בין יתר השיקולים, במיוחד בתקופת הביניים שבין חוות הדעת ובין הכרעת המותב בתיק העיקרי לגבי משמעה.

22. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים מקום בו בצד חוות הדעת קיימים קשיים ראיתיים גם לשלב לכאורי זה, שיש בהם להביא להפחתת האישום משמעותית.

23. שילוב זה מצדיק העדפת חלופה; דא עקא שאין מדובר בכל חלופה; שלב הביניים שעד הכרעת המותב בתיק העיקרי, מחייב גם שקילת אינטרס הציבור (ראה בש"פ 90/18 **דלגדו נ' מדינת ישראל**).

24. הרושם עלה כי בהעדר איזון והשגחה רציפה, עלול מצב המשיבה לשוב ולהתדרדר; השגחה- צריכה להיות במעטפת מלאה, הכוללת פיקוח אנושי סמכותי, וכזה שיוודא כי המשיבה מטופלת כפי הנדרש. אחרת- עלולה להיות התפרצות נוספת, וסיכון לציבור.

25. יש לזכור כי גם בהינתן רף אישום נמוך יותר- עדיין מדובר באקט של חניקה, כלפי קטינה, בעיבורה של עיר וביום.

26. ככל שתוצג חלופה הכוללת פיקוח מלא, בתנאים כמתואר לעיל- ניתן יהיה לשקלה.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשפ"א, 04 מאי 2021, בהעדר הצדדים.